

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. H.**, bývajúceho v Ž., proti žalovanej **STEEL TRANS s.r.o.**, so sídlom v Košiciach, Adlerova 1, IČO: 31 674 160, zastúpenej JUDr. Miroslavom Kráľom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Hraničná 12, o **zaplatenie 1 142,31 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 17 C 328/2009, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 20. decembra 2011 sp. zn. 6 Co 253/2010 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I ako súd prvého stupňa rozsudkom z 26. augusta 2010 č. k. 17 C 328/2009-96 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 736,65 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 22.8.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania 112,92 Eur na účet právnej zástupkyne žalobcu JUDr. Anny Kecerovej, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací na odvolanie oboch účastníkov rozsudkom z 20. decembra 2011 sp. zn. 6 Co 253/2010 potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a v časti náhrady trov ho zmenil tak, že žalovanej uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 174,26 Eur na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. Anny Kecerovej Veselej do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalším výrokom účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uviedol, že súd prvého stupňa zistil v potrebnom rozsahu skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym

skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Vecne správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce boli podľa neho i dôvody prvostupňového rozsudku, s ktorými sa stotožnil a v podrobnostiach na ne poukázal. K jednotlivým námietkam žalovanej pripojil v rozhodnutí ešte ďalšie dôvody. Za dôvodné považoval len odvolanie žalobcu proti výroku o trovách konania.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu ako odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Žiadala, aby dovolací súd predmetné druhostupňové rozhodnutie zrušil a konanie zastavil. Vo vzťahu k rozsudku odvolacieho súdu namietala, že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov a postupom súdov jej bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukazovala na to, že uznesením Okresného súdu Košice I z 28.12.2010 sp. zn. 32 R 3/2010 bola voči nej začatá reštrukturalizácia, následne uznesením z 12.1.2011 bola táto aj povolená a uznesením Krajského súdu v Košiciach z 3.11.2011 sp. zn. 3 CoKR 18/2011 bolo rozhodnuté o skončení reštrukturalizácie. Povolením reštrukturalizácie došlo v zmysle § 118 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii k prerušeniu konania a jej skončením nastali v zmysle § 156 tohto zákona účinky zastavenia konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpená (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 236 a nasl. O.s.p.), a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovolanie účastníka konania upravené v tretej hlave štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie súdu. Výnimočnosti tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti. Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu len v prípadoch, v ktorých to pripúšťa zákon (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako sa nejedná o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o rozsudok, ktorým by bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým by súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Pokiaľ ide o prípustnosť dovolania proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania, majúcemu povahu uznesenia, táto je vylúčená ustanovením § 239 ods. 3 O.s.p.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 alebo § 239 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len

jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných vád.

Pokiaľ žalovaná namietala vadu v konaní pred odvolacím súdom, spočívajúcu v tom, že odvolací súd konal vo veci, hoci bola voči nej povolená a neskôr skončená reštrukturalizácia, neboli tým naplnené znaky ani jednej z vád uvedených v § 237 O.s.p. Riešenie sporu o vyplatenie zloženej zábezpeky v pracovnoprávnom vzťahu nepochybne patrilo do právomoci súdu, preto konanie nebolo postihnuté vadou podľa ustanovenia § 237 písm. a/ O.s.p., na ktorú výslovne poukazovala žalovaná. Za situácie, keď žalovaná skutočnosť začatia a následne aj skončenia reštrukturalizácie odvolaciemu súdu neoznámila, nemožno postup odvolacieho súdu, ktorý o odvolaní žalovanej meritórne rozhodol, hodnotiť ako postup odnímajúci žalovanej možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p. Správnosťou právneho posúdenia veci odvolacím súdom vo vzťahu k účinkom povolenia, resp. skončenia reštrukturalizácie, by sa dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné. Prípadné nesprávne právne posúdenie veci odvolacím súdom však samo o sebe prípustnosť dovolania nezakladá.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozsudku odvolacieho súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalobcovi v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. júla 2012

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Mgr. Patrícia Špacírová